

1.

Otthontanulás pro és kontra - az érem két oldala

Nem vagyunk mindannyian egyformák. Mindenkinnek saját személyisége, egyénisége, beállítottsága van. Van, akinek jobban megy az önálló tanulás, és van, aki ehelyett szívesebben hallgatja meg a tananyagot a pedagógustól. Van, aki könnyedén be tudja tartani a határidőket, és van, aki mindig mindent az utolsó utáni pillanatban készít el. Van, aki jól érzi magát a jelenlegi helyzetben és van, aki annyira nem.

Két tanulói beszámoló következik, miként élik meg ők az online oktatás élményét:

Milán: 2020. március 16. Az első munkanapunk otthon. Kicsit elgondolkodtató volt, hiszen senki nem tudta, hogy hogyan lesz ezután. Pár nap alatt azért megtudtuk, hogy miként is fog alakulni ránk nézve az oktatás. Néhány nap, hét kellett ahhoz, hogy gördülékenyen menjen minden. Megtalálom az összes házit, megtanultam feltölteni őket azokra a felületekre, ahová a tanárok kérik.

Meglepő módon sok engem tanító pedagógusból ez a helyzet kihozta a kreatív oldalt. Vannak olyan feladatok, melyeket kifejezetten élvezet megcsinálni. (Van persze olyan tanár is, aki úgy gondolja, hogy dupla annyi feladatot ad, mint ami beleférne a heti óraszámába.) Soha nem gondoltam volna, hogy az egyik legidősebb tanárom fogja a legjobban „vágni a szitot”. Arról nem is beszélve, hogy reggel nincs korán ébresztő. Ha úgy tartja kedvem, akkor minden nap „lusta vasárnap” van, tehát még a pizsamát sem veszem le. Minek? Hetek óta nem voltam sehol... és egy ideig nem is készülök sehová. A menza helyett az anyukám főztjét eszem, ha órám van, csak rákapcsolódom a Discord-ra, akár az ágyamból. Nekem nincs bajom ezzel az itthon tanulással, bár néhány tananyagot jobb lenne a tanártól hallani. A nap 24 órájában össze vagyok zárva az öcsémmel. Az idősebbik öcsém alapból az agyamra megy, nem kell hozzá karantén... Vele akkor is össze tudunk veszni, ha csak egymásra nézünk. Azért segítek neki a tanulásban (ha kell), de általában az anyukánk ül vele az asztalnál. Neki jobb lenne, ha nem magától kéne tanulnia, mindent magyarázni kell számára. Szerintem úgy érzi, hogy hamarabb jött a nyári szünet, pedig csak a tanítás módja változott. A fiatalabbik öcsém négyéves és ő is kap házit az oviból, ő a leglelkesebb ezen a téren közülünk. Az apukám tanár, otthonról tanít... Online... Tesit... Folyamatosan pittyog a telefonja, küldik neki a diákok a kért feladatot, vagy csak nem értik mit kell csinálni. Az anyukám nincs itthon általában, ő bejár dolgozni. Neki elég fárasztó lehet, hiszen mikor hazaér főz, leül az öcsémmel tanulni és ott a házimunka is, amit azért előszeretettel oszt ránk, ha kihúzzuk nála a gyufát. (Állítása szerint az idegösszeroppanás kerülgeti, mikor már huszadjára veszünk össze a semmin.)

Mindent összegezve egész jó itthon tanulni, én meg tudnám szokni.

Máté: Számomra ez a helyzet eleinte nagyon furcsa volt. Kezdetben el sem tudtam képzelni, hogyan fog megtörténni az online tanítás. De, ahogyan elkezdődött sokkal egyszerűbb volt, mint gondoltam. Az első héten ki is alakult egy órarend a különböző oldalakon végbemenő óráinkról. A mindennapjaim teljesen átalakultak. Az első néhány napban nem volt benne semmi rendszer, de az idő elteltével ezt is kialakítottam magamnak. Mára teljesen monotonná váltak a napok, mindennap ugyanolyan.

Számomra az iskolán belüli tanítás jobban tetszett, mint az online, így remélem minél előbb mehetünk újra iskolába!

2.

2020. márciusának közepe óta digitális munkarend szerint zajlik az oktatás az ország minden iskolájában, óvodájában. A 7.a osztály két tanulója megfogalmazta gondolatait az elmúlt 6 hét tapasztalatairól, érzéseikről, gondolataikról.

Mi a jó az otthonlétben?

Vajon mi a jó az otthonlétben? Nos, elég sok minden.

Az elmúlt egy hónap után szerintem mindenki azt várja, hogy minden folytatódhasson úgy, mint régen. Sokan nem szeretjük ezt az online tanítást, de mint minden rosszban, itt is van valami jó. Többek közt, részemről sokkal jobb most itthonról online tanulni, mint a járvány végeztével nyáron bejárni a hatalmas hőségben az iskolába. Igaz, hogy itthonról sokkal nehezebb tanulni, de szerintem megéri azért, hogy nyáron már ne kelljen tanulni.

Szerintem ebben az egész otthon tanulásban az az egyik legjobb dolog, hogy saját magamnak osztom be az időmet. Emellett, nem kell korán reggel fél hatkor felkenni, hanem lehet akár hét óráig is aludni. Mivel most lehet délelőtt is tanulni, így több szabadidőnk lesz, ha megfelelő módon osztjuk be a tanulnivalót. Én általában délelőtt kilenc és tíz óra körül kezdek el tanulni, és körülbelül délután három óra fele szoktam befejezni. Nekem még az egyik taktikám az, hogy ha megkapom a házi feladatot, szinte mindig azonnal megcsinálom, még akkor is, ha a leadási határideje két hét, vagy még több. Ha ezt a technikát használom, akkor lesz egy teljesen szabad hétvégém. Én általában úgy szoktam csinálni, hogy 4 napon keresztül csinálom a feladatokat és az ötödik nap, vagyis a péntek általában nekem szabad szokott lenni. Ezzel a módszerrel nekem több szabadidőm van.

A szabadidőmben általában rajzolok, vagy, ha van ihletem, akkor verset írok. Természetesen a mozgás sem maradhat el, éppen ezért szoktam és szeretek is biciklizni. Általában 15 és 20 kilométer körüli utat szoktam biciklivel megtenni, de persze ezt nem a belvárosban, hanem kisebb, kevésbé forgalmas utcákon, vagy külterületen. Ebben az otthonlétben szerintem a legfontosabb dolog az, hogy légy tisztában a tanulnivalóiddal, csinálj kreatív feladatokat, mozogj és figyelj a szüleidre, mert nekik is ugyanolyan nehéz ez a mostani helyzet, mint mindenkinek.

Köszönöm, hogy elolvasta a gondolataimat.

Kónya Tünde (7.a)

Home office

Mindig azt mondtam anyának, hogy szeretném ha a hétvége egy kicsit tovább tartana. És most megkaptam. Amióta ezt megkaptam, a napjaim egyhangúak és unalmasak.

Az elmúlt egy hónapban nagyon sok dolgot kellett megszokni. Az, hogy nem járhatok iskolába és nem találkozhatok a barátaimmal, nagyon rossz. Az online tanulás megszokása volt számomra a legnehezebb. Bár most sem megy annyira egyszerűen, merőben könnyebb, mint az első két hétben volt.

Az, hogy nem látom, csak hallom a tanárokat, rendkívül furcsa.

Az is elég érdekes helyzet, hogy az osztálytársaimat sem látom, esetleg hallom, de nem tudok hozzájuk szólni óra alatt, mint ahogy néha szoktam az iskolában.

Minden rosszban van valami jó, itt például az, hogy nem kell korán kelni, és ha éhes vagyok, óra alatt is tudok enni, nem kell megvárnom a szünetet.

A szüleimmel is több időt tudok tölteni és meg tudom nézni a kedvenc sorozatomat is.

Soha nem gondoltam volna, hogy ezt a mondatot leírom,

de.... ISKOLÁBA AKAROK MENNI!

Horváth Anna 7.a

3.

*"Érzéseinket elmondani,
és közben nagyokat sóhajtani.
Mindenki mást s mást gondol,
de egyforma erővel harcol."*

2020. márciusában teljesen megváltozott a világ diák s tanár számára egyaránt. A digitális munkarend lépett életbe egyik pillanatról a másikra. A monitor két oldalán, egymástól teljesen függetlenül megszületett két írás. Egy diák - egy tanár. A helyzet ugyanaz, a nézőpont teljesen más. A lényeg ugyanaz. Fogadjátok szeretettel!

<https://wherever-i-look.com/movies/five-feet-apart-2019-summary-review-with-spoilers/attachment/five-feet-apart-2019-will-and-stellas-hand-on-a-glass-window?fbclid=IwAR0rHcHCuLkAfArNGkWDfC717nTA3jR6UBti7riA9q-8P6amLi0gJ5lhWZM>

A GONDOLATAIM CSAPDÁJÁBAN

Minden egy este kezdődött,
amikor a Miniszterelnök élözött.

Szomorúan tudatta a hírt,
ami sok tervet kinyírt.

Kezdetben senki sem fogta fel,
hogyan lesz az egész rosszabb időről.
De, így, hogy most a négy fal között vagyunk,
muszáj lesz elfoglalni magunk.

Néha én már úgy gondolom,
hogyan érzéseim el kell táncolnom.
A bezártságot elfeledni,
és a gondolataim elterelni.

Itt az idő valami hasznosat tenni,
nem csak egyszerűen megpihenni.
Az elvárások felém egyre nőnek,
melyek általában ezzel kezdődnek:

“Mindig legyél képben,
minden egyes héten.
Mert ha nem végzel időben,
lesz problémád a jövőben bőven.”

Igaz a barátaim megmaradtak,
de öleléseik már nem tartanak.
Azt érzem nélkülük gyenge vagyok,
és, hogy ebbe idővel beleroskadok.

Most már nincs mit tenni,
ezt kell megszeretni.
Betartani a szabályokat,
és elfogadni a hónapokat.

A hónapokat melyeket csak otthon töltünk,
meghatározzák rendesen a kedvünk.
Nem gondoltuk volna, hogy ilyen nehéz lesz,
De a sok-sok emlék mindig körülvesz.

(2020.03.30-Orosháza

Török Virág 8/6)

<https://faresharesussex.org.uk/new-year-new-look-website>

EGY GONDOLAT BÁNT ENGEMET ... (Petőfi után szabadon)

Egy gondolat bánt engemet,
Tanárként hogyan feleljek meg?
Lassanként átalakul a világ,
Amelyben már nem úgy látja a diák az iskolát.
Facilitátor immár a tanár,
csoportban, fészben dolgozik a diák.
„Csak ne kelljen magolni, Istenem!
Csak gyorsan, már keresem is az interneten!”
Legyen vita, melyben a diák kritikus és kreatív?
Vagy legyen projektmunka, hol a csoport kellően produktív?
Legyen inkább élményszerű drámapedagógia!
Látszódjék benne a sok éjen át tartó előkészítő munka!

Ha majd minden digitális telepes nép,
Nem felfedezők, s nem is remeté,
Papírt, s tollat megunva laptopjához lép,
És a monitoron rajta a csodálatos gondolattérkép,
Akkor jön majd a Digitális Mágus,
ki igazán menő tanár, nem holmi egyszerű cukorka árus!
A bennszülöttek közt egy sincs, aki ráunt,
bár nyelvüket olykor nem igazán értjük,
az időt jól osszátok be, tőlük folyvást kérjük.
„Tudom, tudom, minek siessék!
Öt haver vár választ, s még a jutubra is rá kell kicsit lessek!
Ott várom én a választ,
a monitor elején,
Ott fog majd dolgozni,
minden leány s legény!
Száguldjanak majd az online diadalra,
Ott ne hagyjanak engem, teljesen eltikkadva.
Én is digitális leszek,
Hisz ez az új pedagógusszerep!
Ott szedjék majd össze, rengeteg fájlomat,
Hol tisztelnék bár, de meghaladják az én tudásomat!
Ez a világ rendje, ne nagyon lázadjunk,
Ez a mi keresztünk, a világgal együtt kell haladjunk!

(2020-04-14.-Orosháza

Schmittinger Anikó 8/6)